

VENDÉGSZOLGÁLÓK: APHELELE ÉS HAJNALKA SIKWEBU SZOLGÁLATA

1. A TANÍTVÁNYKÉPZÉS ÉS AZ ÚR TERVE AZ ÉLETÜNKRE

Aphelele Sikwebu élőben elhangzott tanításának nyers szövege

Budapest, 2023. 07. 16.

Varga István: Ahogy már az elmúlt alkalommal jeleztük nektek, vendégeink vannak: Hajnalka Sikwebu és Aphelele Sikwebu. Szeretettel köszöntöm őket, ma ők fognak ma felétek szolgálni.

Előtte hadd szóljak róluk néhány szót. Hajnalka huszonöt évesen született újjá Budapesten, magyarul beszél, harmincévesen találkozott Andrew Wommack tanításával, akkor Írországban élt és ott döntötte el, hogy el fogja végezni a Charis Bibliaiskolát. Jól tudjuk, hogy Andrew Wommack alapította ezt az iskolát, és ma már ez egy nemzetközi bibliaiskolai hálózat, de majd erről Hajnalka bővebben beszámol. Dél-Afrikában végezte el végül is a Bibliaiskolát, itt találkozott a férjével. Tíz év kint tartózkodás után az Úr hazahívta, és jelenleg a Charis Bibliaiskola magyarországi igazgatója. Kilenc éve házasok, van két kisfiuk, és ők is a Felvidéken élnek, akárcsak mi is a feleségemmel. Most át is adnám a szót nekik és az alkalmat is, és ahogy a Szent Szellem vezet, úgy haladunk tovább.

Sikwebu Hajnalka: Szép jó napot kívánunk mindenkinek! A nevem, ahogy már hallottátok, Hajnalka Sikwebu vagy Sikwebu Hajnalka szépen magyarul, és a férjem Aphelele Sikwebu, aki dél-afrikai származású. A Bibliaiskolában találkoztunk, amikor úgy döntöttem, vagyis az Úr úgy vezetett, hogy Dél-Afrikába menjek, nem is sejtve azt, hogy mi vár ott rám. Nagyon sok minden történt ez alatt a tíz év alatt, amíg kint éltem. Az egyik nagyon fontos dolog az, hogy elmélyültem az Igében, Isten szeretetét, Isten hűségét megtapasztaltam nagyon sokféle-képpen, és adott egy párt nekem, amire nem is számítottam.

Nagyon érdekes, amikor tízéves voltam, körülbelül tíz lehettem, nagyon szerettem az afrikai filmeket, ezt már meséltem a Bibliaiskolában a diákoknak, hogy én kijelentettem az anyukámnak, hogy meglátod, egyszer fekete gyerekeim lesznek, és erre anyukám azt mondta persze, hogyan? Az életben nem találkoztál egy fekete emberrel sem! Hát itt az én fekete emberem! Gyönyörű kisfiaink vannak, és ha nem is feketék, de kapucsínók, úgyhogy nagyon cukik, egyik öt éves, Sámuelnek hívják, egy másfél éves a kicsi, őt pedig Benedeknek hívják. Muszáj volt magyar neveket adni, mert a papa meg a mama lázongtak, amikor azt gondoltuk, hogy csak adjuk azt a nevet, amit az Úrtól elvettünk, ezért meglettek a magyar nevek, Sámuel és Benedek.

A mai napon kicsit megosztjuk az időt a férjemmel. Először a férjem fog szólni, nem tudjuk, hogy mit, mert nem szoktuk megbeszélni egymással, hogy miről fogunk beszélni. Majd meglátjuk, hogyan tudjuk összedolgozni ezt a két üzenetet, reméljük, hogy az Úr ezt már előre eltervezte. Szeretném, hogy tudjátok, amikor majd én is megosztom veletek a saját üzenetemet, ha véletlenül elfelejtek egy szót magyarul, kérlek, ne úgy nézzetek rám, hogy jaj, hát ez a nagyképű már nem beszél magyarul! Az az igazság, hogy én a megtérésem óta két évet éltem itthon Magyarországon. De megtértem, és nagyon-nagyon szerettem a gyülekezetet, ahová jártam, és már ott is az angolt hallottam. Aztán az Istennel való járásomnak nagy része is angol környezetben volt, ott tanításokat hallgattam, angol Bibliát olvasok a mai napig. Néha az agyam nem kapcsol át, hogy magyarul mondjak egy szót, úgyhogy elnézést kérek előre is. Nem nagyzolásból van, hanem ez egyszerűen csak ez az én nyelvem az Úrral, mert

angolul kommunikálok Vele, úgyhogy néha kicsit nehéz átváltani a magyarra, de megpróbálom a legjobb tudásom szerint. Most átadom a férjemnek a szót.

Aphelele Sikwebu: Jó napot! A nevem Aphelele, dél-afrikai vagyok. Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy Magyarországra jöhettek, és azért vagyunk itt, mert az Úr elhívott minket. Először is szeretnénk megköszönni Istvánnak és a feleségének, hogy meghívtatok minket! Ez egy nagy megtiszteltetés számunkra, hogy átadtátok a pulpitust, hogy a gyülekezetetek előtt állhatunk, hogy az Úr Igéjét megoszthatjuk veletek. Nagyon szépen köszönjük!

Amit meg szeretnék osztani veletek, a címe: *A tanítvány képzés és az Úr terve az életünkre.* Erről szeretnék beszélni, mert az Úr nem akarja, hogy tudatlanok legyünk azzal kapcsolatban, hogy miért is vagyunk itt ezen a világon? Az Úrnak terve van minden egyes személlyel, hogy egy meghatározott elhívást betöltsünk itt a földön, és nem számít, hogy az életben hol vagy jelenleg. Mindenki elkezdheti követni Istent onnan, ahol éppen most van, akár fiatal vagy, vagy már idősebb. Isten nincs lekorlátozva azzal, hogy milyen idősök vagyunk vagy milyen fizikai állapotban vagyunk. Ami Neki fontos, az a mi igenünk, mert Neki a legjobb terve van az életünkre. Az Efézusi levélből fogok olvasni a 2. fejezetből. Mielőtt még elkezdeném, elmondom, hogy én nem vagyok pásztor, nem vagyok benne ebben az öt elhívásban, pásztor, próféta, evangélista, stb. Isten gyermeke vagyok, mint ahogy te is. Istennek terve van számunkra, ahogy számomra, úgy a te számodra is. Nem kell elhívott pásztornak lenni, vagy bármilyen funkciódnak lenni az Egyházban azért, hogy az Igével szolgálni tudj mások felé, csak nyitottnak kell lennünk arra, hogy a Szent Szellemtől átvegyük az üzenetet. Ő az, aki tanít az Igére és az ajtókat megnyitja számodra, mindannyian el vagytok hívva, hogy az Isten Igéjét szolgáljátok mások felé. Mindenki. Nincs különbség, kicsi vagy nagy, csak nyitottnak kell lenned a Szent Szellem vezetésére.

Efézus 2,1–3.

1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt,

2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik;

A 2. igeversben azt mondja Pál, hogy emlékeznünk kell, hogy honnan jöttünk. Ha az igeidőt nézed, akkor ez múlt időt jelent, ez mind arról szól, aki *voltál* az Istennel való találkozás előtt. Az Efézus 1-es igeversben pedig arról beszél, hogy kik *vagyunk* mi az Úr Jézusban.

3. Akik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedvén a testnek és a gondolatoknak akaratját, és természet szerint haragnak fiai valánk, mint a többiek is:

Itt Pál arról beszél, hogy ez a világ, amiben vagyunk, a gonosz hatalma alatt van. Mi is ez alatt a hatalmaság alatt voltunk, mielőtt megismertük Istent. Ez azt jelenti, hogy az Úr nem akarja, hogy a múltban éljünk. Az Úr azt akarja, hogy a jelenben éljünk a jövő érdekében, az Ő királyságának a kiterjesztéséért. Ezért, amikor mi újjászületünk új életet ad nekünk, hogy az Ő királyságába szülessünk bele, hogy a mi életünk képviselje, tükrözze az Ő királyságát, és ne a régi életet, a másik királyságot képviselje. Mert az a régi élet, mielőtt még újjászülettünk, é az a gonosz által volt uralva, de ez az élet, amit most élünk, Isten kezében van, és Ő az egyedüli, aki meg tudja mutatni számunkra, hogy kik vagyunk. Minden egyes hívőnek van egy felelőssége, hogy az Igében megtalálják, hogy kik vagyunk, hogy kik vagytok, mert a Szent Szellem az, aki megvilágosítja számunkra, hogy kik vagyunk az Úrban.

Mert Jézus azt mondta, hogy ezek a szavak, amiket szólok hozzátok, Szellem és élet. Ha meg akarod tudni, ki vagy, és szeretnéd tudni Isten tervét az életedre, az az Igén keresztül fog

megtörténni. Ha meg akarjuk változtatni a vágyainkat, hogy éhezünk az Igére, akkor meg kell változtatni azt, hogy mit teszünk a fejünkbe, mert a világnak nagyon sok minden kínálata van, amit felajánl nekünk, hogy az elménkbe rakhassuk. Ez okozza azt, hogy e világ szerint éljünk, de azt mondja az Ige, hogy a sátán uralma alatt van ez a világ. Ezért akarja Isten, hogy megújítsuk az elménket az Ő Igéjével, mert az Ige az, ami átformál minket, és azt, hogy hogyan látunk dolgokat. Az Ige a Szellemmel telve van. Jézus azt mondta, hogy nélküle semmit nem tudunk tenni. Nézzük meg a János evangélium 15. fejezetében az 5-ös verset:

János 15,5.

5. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.

Mert nélkülem semmit nem cselekedhettek! Azt fogom megkérdezni: ebben a világban mennyien vannak azok, akik nem ismerik az Úr Jézust? Milliók, milliárdok talán. Ilyen sok ember van, aki nélküle van, Isten ismerete nélkül, és sok mindent csinálnak, de akármit tesznek, semmit nem ér, mert Jézus nélkül teszik. Isten szemében semmit nem ér! Az örökkévalóság szempontjából ez semmit nem ér. Mi, mint hívők, mint Isten gyermekei, nem lehetünk olyanok, akik nem tesznek semmit, vagy olyat, ami semmit nem számít, mert lehet Isten gyermekeként is úgy élni, mintha a nullát, a semmit keressük, vagy azok után megyünk. De nem ezt akarjuk! Ezért annyira fontos, hogy felfedezzük azt, hogy személyesen a mi számunkra, a mi életünkre mi az Úr terve?

Az első dolog, amit mond, azt mondja, hogy Ő a szőlőtő, és ti vagytok az ágak. Meg kell maradnunk a szőlőtőn, hogy tudjunk gyümölcsöt teremni. Ha valaki gyümölcsöt akar teremni, együtt kell lenni az Úr Jézussal, egy közösséget kell az Úr Jézussal kialakítania. Ha szeretnéd, el tudom mondani, hogy mi az elhívásod. Mindenkinek. Meg akarjátok tudni, hogy mi az elhívásotok? Igen? Az 1Korinthus 1,9 írja, hogy Isten hűséges, aki elhívott téged a mi Urunk, Jézus Krisztussal való közösségre.

1Korinthus 1,9.

9. Hú az Isten, aki elhívott titeket az Ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre.

Ez az elhívásunk. Ez a te elhívásod, a közösség. Ha eddig nem tudtad, hogy mi a te elhívásod az Úr Jézusban: hogy közösségben legyél az Úrral! Egy személyes, intim kapcsolat legyen közted és az Úr között. Ez az elhívásod. Ettől fogva, innentől kezdve Isten vezetni fog az Ő Igéjén keresztül, hogy mit kell tenned, hova kell menned, hogy mi a te helyed, hol kell lenned, hol tudsz hatással lenni másokra. Nem is kell egyáltalán aggódnod amiatt, hogy másfelé mennél. A te egyedüli felelősséged, feladatod az, hogy kapcsolatban légy, közösségben légy Istennel.

Amikor ideköltöztünk, nem imádkoztunk, és nem kértük Istent, hogy „mutasd meg, most hol kell lennünk?” Nem próbáltuk megtalálni Isten akaratát. Csak Őt kerestük, közösségben voltunk Vele, és Isten megmutatta számunkra egy álomban. Utána pedig egy Igét kértünk, hogy ezt erősítse meg, és megerősítette ezt Igével is, az Igén keresztül. Ezért fontos az, hogy ismerjétek az Igét, mert ha egy hang beszél hozzád, és sok hang van, akkor tudd, hogy Isten szól-e hozzád. Ezt az Ige által fogod tudni. Nem fog ellentmondani annak, amit az Ige mond.

A Lukács evangéliumában Jézus a templomban volt, és átadták neki Ésaiás próféta könyvét, és kinyitotta – tekercsek voltak akkor – és azon a helyen nyitotta ki, ahol ez volt írva:

Lukács 4,17–18. 21.

17. És adták néki az Ésaías próféta könyvét; és a könyvet feltárván, arra a helyre nyíta, ahol ez volt írva:

18. Az Úrnak Szelleme van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek...

Átugrunk a 21-es igeversre:

21. Ő pedig kezdett hozzájuk szólani: Ma teljesedett be ez az Írás a ti hallásotokra.

Szóval Jézus az Igében talált egy helyet, ahol Őróla volt személyesen írva. Emlékezzünk arra, hogy Jézus maga az Ige! A János 1,1-ben elmondja:

János 1,1.

1. Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige.

Tehát Ő megtalálta magát az Igében. De nem állt meg itt.

1Péter 1,23.

23. Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké.

Tehát hogyan fogod megtalálni Isten tervét az életedre? Az Igén keresztül. Nem lesz más számodra sem, mint Jézus számára. Meg kell találnod az Igében azt, ami rólad van írva. Mert az Ige által születél. Az egyedüli mód, ahogy be fogod tölteni Isten elhívását, az az Igén keresztül fog megtörténni. Mert az Ige a mi természetünk, akik lettünk. Emberként megszülettünk, akkor a természeted az, hogy egy emberi lény vagy. Ha az Igéje által születél, akkor a te természeted ugyanúgy az Ige. Ezért mondja Jézus az Igében azt, hogy azok a dolgok, amiket én teszek, te is azt fogod tenni, sőt hatalmasabb dolgokat is, mert én megyek az Atyához, és ugyanezt a Szellemet kapod meg te is. Tehát ugyanezeket a dolgokat, amiket Jézus tett, mi is képesek vagyunk megtenni. Ez pedig az Igén keresztül történik. Az, hogy először is újjászületünk, ez után kezdődik az, hogy meg tudjuk tenni Isten akaratát, és ez Isten kegyelméből van. Azt mondja Pál az Efézusi levélben is, hogy Isten Igéje által születettek újjá, és ez nem töletek van, hanem az Isten kegyelméből van, hogy senki ne tudjon büszkélkedni.

Efézus 2,9.

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

Csakis az Igével tudunk büszkélkedni. Nincs olyan személyes adottságunk, hanem az az adottság, amit Isten Igéjéből kapunk, az tesz minket képessé. A mi feladatunk az, hogy elhiggyük, hogy amit az Igében látok, amit Jézusban látok, az vagyok én tulajdonképpen. Mivelhogy az Ige által születünk újjá. Szó szerint a Szent Szellem életet adott számunkra. Ezért hívnak minket Isten gyermekeinek, mert ugyanaz a Szellem él bennünk.

5Mózes 32,46–47.

46. Monda nékik: Vegyétek szívetekre mindezeket az Igéket, amelyekkel én bizonyosságot teszek ellenetek e mai napon; és parancsoljátok meg fiaitoknak, hogy tartsák meg és teljesítsék e törvénynek minden Igéjét;

47. Mert nem hiábavaló Ige ez néktek; hanem ez a ti életetek, és ez Ige által hosszabbítjátok meg napjaitokat azon a földön, amelyre általmentek a Jordánon, hogy bírjátok azt.

Amikor Mózes befejezte ezeknek a szavaknak a felolvasását az egész Izrael előtt, azt mondta nekik: tegyétek a szívetekbe mindazokat az Igéket, amelyeket ma kijelentettem számotokra, hogy a ti gyermekeiteknek is meg tudjátok parancsolni, megtanítani azt, hogy

megtartsák ezeket az Igéket. Ezek nem csak egyszerű, jelentéktelen szavak, ezek a te életed. Ezen szavak által, amit Isten mondott, ezek által fogsz hosszú életet élni és átvenni azt a területet, ahová vezet a Jordánon túl. Az Ige maga azt magyarázza meg, hogy Isten Igéje a te életed. Ezért van az, hogy Isten Igéje alá kell vetnünk az életünket. Mindenek előtt kell lennie az életünkben az Igének. Mert ez kijelenti, hogy ki Isten, és ekkor fogjuk tudni azt, hogy egy úton haladunk azzal a tervvel, amit Isten adott a számunkra.

Nyilván az ellenség harcol ellenünk, amikor mi az Igébe szeretnénk időt tölteni, de az egyetlen dolog, amivel ellenünk tud jönni, az megtevésztés. Sok módon jöhet, de a megtevésztés az, amit leggyakrabban alkalmaz.

Sokszor ez leginkább a saját gondolataink által jön, és más embereknek a hatása, akik nem követik Istent. Nyilván nem akarja azt, hogy Isten tervét megtaláljuk a saját életünkre, ezért hoz mindenféle olyan dolgot, ami elveszi a figyelmünket az Igéről. Ezek a dolgok általában a világból jönnek, azok a vágyak, amit a világ kelt bennünk. Ezek a fő dolgok, amik megzavarják azt, hogy időt töltsünk az Igével.

Más dolgokra vágyakozunk, mint Isten Igéje és a Jézussal való közösség. Azt hiszem, hogy ez az egyik legnehezebb dolog a hívőknek, hogy ne a fizikai szemünkkel nézzünk, hanem a szellemi szemekkel. Olyan ez a világ, mint egy gyereknek bemenni egy édesség boltba, ahol minden elérhető. Ha ezt az édességet elvehetném, akkor minden tökéletes lenne. És akkor megkapod ezt a valamit, de ez semmi változást nem hoz az életedbe, nem tölti be az életedet.

De ha Isten tervében vagyunk, akkor látjuk más emberek életének megváltozását, és ez egy ilyen meglepődöttséget ad számunkra. Az emberek nem arra voltak teremtve, hogy önmaguknak éljenek. Ezért nem számít az, hogy mennyi dolgot tudnak az emberek összegyűjteni maguknak. A dolgok nem töltenek be, nem számít, hogy mennyi mindened van.

Meg szeretnék osztani egy látomást, amit az Úr adott nekem. Ebben a látomásban egy épületre néztem, egy hatalmas felhőkarcolóra. Ezt az épületet eltalálta egy hatalmas bomba és leomlott a földre. Apró kövekre, kis darabokra hullott, katasztrófaterületté vált. Úgy közelebb mentem erre a helyre és láttam, hogy valami mozgás történik ott, ebben a szemétdombban. Láttam, hogy emberek jönnek ki a törmelékek közül. Voltak, akik szépen felöltözve, öltönyben voltak, mások egyszerűbb öltözékben, voltak olyanok, mint a hajléktalanok, akik kint élnek az utcán. De mindenki ugyanabban az állapotban volt. Mindenki poros volt, mindenki köhögött, piszkosak voltak. Néztek körül, és a csodálatos dolog, hogy elkezdtek fölszedni a szemetet, a darabokat, a port, a köveket, bármit, amit ott találtak. Elkezdtek a zsebeiket betölteni a szeméttel. Kérdeztem, hogy mit csinálnak ezek az emberek? Miért rakják a szemetet a zsebükbe? Nincs semmi értéke! Mondtam az Úrnak: Magyarázd meg nekem ezt a látomást, Uram! Az Úr azt mondta nekem, hogy ez az épület a világot képviseli, és az emberek azok, akik itt élnek ebben a világban. A 2Péterből azt az Igét adta, hogy az a világ, amit Ő teremtett, a Noé idejében az özönvízzel tönkrement, és most már a tűzre van meghagyva. Vége lesz ennek a világnak egyszer, mert nincs meg az értéke. Az egyedüli érték ebben a világban az emberek. Ez ad ennek az egész világnak, ennek a bolygónak értelmet. Ezért mondja az Ige, hogy ne szeressük a világot, vagy a világnak a dolgait, mert nincs benne semmi érték. Saját magukban nincs értékük. Ennek a telefonnak például nincs semmi értéke. Autóknak, épületeknek nincs értékük. Az értéket az adja nekik, hogy mit teszünk velük.

Ennek az épületnek nagy az értéke, mert Isten dolgai történnek ebben az épületben. Az adja az értékét a dolgoknak, hogy mit teszünk vele. Ha nem azért van az a dolog, hogy az örökkévalóságot megváltoztassuk, hogy hatással legyünk rá, akkor ez csak egy tojás, semmi, nulla.

Ezért van az, hogy mindent át tudunk váltani, hogy egy örök értéke legyen. Látod, mondtam, hogy a telefonomnak igazából nincs értéke magában, de van rajta egy Biblia! Isten Igéjét tartalmazza, ami meg tudja az egész örökkévalóságot határozni, és ez ad neki értéket. Tudod, mi ad neked értéket? Isten Igéje benned él! Benned él! Bárhova mész, te vagy a

legértékesebb ember ott. Ha a vonaton, vagy a buszon ülsz, vagy az utcán jársz, akkor az emberek elmennek a legértékesebb dolog mellett, a legértékesebb ember mellett. Bennünk van az Ige, ezért vagyunk ilyen értékesek. De nekünk ugyanígy értékelnünk kell az Igét. Az Ige bennünk él, de mi ennek ellenére tudunk ugyanúgy működni, mint a világ, mint a világi emberek. Lehetséges! Mindannyiunknak nyilván vannak olyan területek az életében, amiről tudjuk, hogy nem Isten Igéje szerint való, és ezért van a Szent Szellem, hogy segítsen nekünk.

1Korinthus 7,17.

17. Csak amint kinek-kinek adta az Isten, amint kit-kit elhívott az Úr, úgy járjon. És minden gyülekezetben ekképpen rendelkezem.

Tudom, hogy itt most a házasságról beszél ebben az Igében, hogy egyedülálló legyenek vagy házások, de Isten tervére is szól az életünkben. Isten elrendelte, kijelölte a számunkra, hogy hogy éljünk. Az a mód, amit Isten eltervezett vagy kirendelt számodra, ehhez hív téged. Erre az életre hív. Kihív téged a világból. Mindegyikőtök élhet Istennek. Ő különböző dolgokat fog tanítani minden egyes személynek, mert Ő egy személyes Isten. Mindenkiel különböző kapcsolata van. Más kapcsolatba van velem, mint veled. Ezért nagyon fontos az, hogy saját magad érdekében legyél az Igében.

Mindenkit szeretnék bátorítani, hogy értékeljétek Isten Igéjét, mert ez az, akik vagyunk. Isten Igéjén kívül nem fogjuk megtalálni azt, hogy kik vagyunk. Ha úgy élünk, hogy tudjuk, hogy kik vagyunk az Úr Jézusban, és hogy mit mutat számunkra, akkor be fogjuk teljesíteni az Ő elhívását. Akkor örökkévaló dolgokba fogunk befektetni, nem pedig e világi dolgokba.

Isten nem mondja, hogy ne legyenek dolgiaid, Ő akarja, hogy legyen. Nincs a telefon ellen, a ház ellen, az autó ellen. Csak az ellen van, hogy ezek a dolgok téged uraljanak. Hogy ne ezek a dolgok által legyen az életünk vezetve, a ház, az autó vagy a telefon által. Ha azt mondja Isten, hogy menj Burundiba, akkor nem lesz gondod, hogy kövesd Istent. Akkor Burundi lesz a legjobb hely, ahol lenned kell, ha ez az a hely, ahol Isten akarja, hogy legyél. Hogy megérted-e a nyelvet vagy sem, vagy a kultúrát vagy sem, nem számít, akkor Burundi lesz a legjobb hely számodra. Ekkor fogod látni Isten erejének a megnyilatkozásait az életben, mert nem a te terved ez, hanem Isten terve. Isten előre eltervezett dolgokat számodra.

Visszamegyek az Efézusi levélhez ahol kezdtük.

Efézus 2,4–10.

4. De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett,

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban:

7. Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

10. Mert az Ő alkotása vagyunk, újrateremtve a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.

Isten terve a te életedre már elő van készítve. Nem tudom, hogy a magyarban hogy hangzik, de angolul a „prepaid” azt jelenti, hogy már előre megvan. Istennek a te életedre való terve már beteljesedett szellemben, tökéletes és elvégzetett. Mi csak ebben járunk, ebben a munkában, amit eltervezett. Arra teremtett minket, hogy betöltsük ezt. Ez bennünk van, hogy be tudjuk tölteni ezt a munkát. Elkészítette, kész van. Jézus már a legelején tudta, hogy a keresztre fog menni. Mert a világ megteremtése előtt már megvolt, hogy a bárány meg fog halni.

Efézus 5,1–2.

1. Legyetek tehát utánzóí az Istennek, mint szeretett gyermekek:

2. És járjatok szeretetben, miképpen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miérettünk ajándéku, áldozatul, és jó illatul az Istennek.

Azt mondja, hogy utánozzuk Krisztust. Ugyanúgy, ahogy Ő föláldozta az életét értünk, mi is itt vagyunk, hogy másokért letegyük az életünket. Másokért, akik még nem ismerik Őt. Milliók vannak, akik nem ismerik Őt, és ezért vagyunk itt. Azért vagyunk itt, hogy kiszabaddítsuk ezeket az embereket, hogy segítsünk.

Ahogy ebben a látásban is, amit megosztottam, hogy ez az egész világ egy ilyen katasztrófa terület, és azért hagyott itt minket Isten, hogy kiségyítsük őket ebből a szemétből és hogy áldások legyünk. Ne magunknak éljünk, mert az csak boldogtalanságot hoz. Mindig egy áldás, amikor Istent utánozzuk, az Ő példáját követjük. Ez az az élet, ami életet ad, hogy Istennek élni és másoknak. Persze elbukunk, de Isten azt akarja, hogy meglegyen ez a tudásunk és ez a vágyunk, hogy ez az, ami betölt minket.

Már amikor önközpontúak leszünk, akkor fölismerjük, hogy hoppá, ez nem az Ige, ez nem Isten! És akkor csak odamegyünk hozzá, megbánjuk bűneinket és a szívünket Isten Igéjével egybekötjük. Azt mondja az Ige, hogy emberek elpusztulnak a tudás hiányában. Amikor nem tudják, akkor csak ilyen öncélú életet élnek, önközpontú életet élnek. Nem is veszik észre, hogy ez az oka, hogy nem boldogok. De amikor Isten tervét követjük, akkor ez betölti a szívünket, mert az mindig másokról fog szólni. Az Isten Igéjét elvinni másoknak.

Ez volt a szívemben, ezt akartam megosztani. Azért vagyunk itt, mert szeretünk titeket. Azért jöttünk haza Dél-Afrikából, mert szeretjük a magyarokat. Köszönöm szépen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

